

πάτε τοὺς ἀγαπῶντάς σας μόνον, ποῖον μισθὸν ἔχετε; ἔλεγε καὶ λέγει ὁ Σωτὴρ πρὸς τοὺς μαθητάς του. Λοιπὸν καὶ σὺ, ὅταν σὲ κακοποιῶσι πῶς αἰσθάνεσαι; Ἐχεις τὴν διαθέσειν ν' ἀνταποδίδῃς καλὸν ἀντὶ κακοῦ; Εἰμπορεῖς νὰ παρακαλῇς ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σὲ βλάπτουσι καὶ σὲ κατατρέχουσι; Ἄν εἰμπορῇς, τότε . . . ἀλλὰ τότε μόνον εἶσαι τέκνον τοῦ Πατρὸς σὺ τοῦ ἐν τοῖς ὕρανσι, ὅστις ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροῦς καὶ ἀγαθοῦς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.»

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΠΑΙΔΕΙΑ.

Ἦκούσαμεν ποτε ἀπὸ στόμα σεβασμίου πρεσβύτου τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν, τὸ ὅποιον κρίνομεν κατάλληλον νὰ θέσωμεν μετὰ τῆς παρούσης εἰκονογραφίας.

Παιδιά τινὰ ἡσάκτουσαν ποτὲ μέσα εἰς τὸν δρόμον ὅτε ἀνθρωπὸς τις παρουσιασθεὶς τὰ μὲν λοιπὰ ἐπέπληξεν, ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν ἔδειρεν ὀλίγον αὐστηρῶς. Γραία τις, ἥτις κατὰ τύχην ἐκείθεν διέβαινεν, εἶδε τὸ συμβάν καὶ τῇ ἐφάνη παράξενον διατί ὁ ἀνθρωπὸς τὸ ἐν μόνον παιδίον ἔδειρεν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τιμωρήσῃ ὅλα πλησιάζουσα λοιπὸν ἠρώτησεν αὐτὸν τὴν αἰτίαν τούτου. Ὁ ἀνθρωπὸς τότε εἶπε πρὸς τὴν γραίαν «Ὅλα τὰ παιδιά τῆς γειτονίας ἀγαπῶ· ἀλλὰ τοῦτο φυσικῶς ἀγαπῶ περισσότερον, ἐπειδὴ εἶναι τέκνον μου, καὶ διὰ τοῦτο καὶ περισσότερον τὸ τιμωρῶ.»

Καὶ τὸ παιδίον τὸ ὅποιον ἡ εἰκονογραφία παριστᾷ ἂν δὲν ἡγαπᾶτο δὲν θὰ ἐτιμωρεῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὅταν ἐπραττέ τι τὸ ὅποιον τὸ ἔδραπτε. Καὶ ὁ οὐράνιός μας Πατὴρ, ὅταν παρακούωμεν, οὕτω μᾶς παιδεύει, «διότι ὁ Κύριος ἐλέγχει ὄντινα ἀγαπᾷ, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν εἰς τὸν ὅποιον εὐαρεσκεῖται.»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ.

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῷ ἀριθμῷ 36 τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, ἐπὶ τοῦ διαγωνίσματος τῶν Γραφικῶν ἐρωτήσεων ἐκτεθέντας, ἐξετάσαντες πάσας τὰς μέχρις ἐσχάτων πεμφθείσας πολλὰς πρὸς ἡμᾶς ἀπαντήσεις, δημοσιεύομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης, ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἐκ τῶν 36 ἐρωτήσεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ δωδεκάμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1871 ἀνὰ τρεῖς εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην κατεχωρίζοντο αἱ 34 ἀπηντήθησαν εὐστόχως ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Α' γυμνασίῳ Ἀθηνῶν μαθητευομένου Στ. Εὐστ. Σεφράνη, πρὸς δὲ μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου ἀπονέμεται καὶ τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ἡ μαθήτρια τοῦ Ἀρσακείου Μαρία Ζαφειρίου Παππαγιαννοπούλου, ἀπαντήσασα εὐστόχως εἰς 33 ἐκ τούτων τῶν ἐρωτήσεων, κρίνεται ἀξία τοῦ δευτέρου βραβεῖου καὶ ἐπαίνων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν τοῦ τὸ πρῶτον βραβεῖον λαμβάνοντος.

Ἡ Πολυξένη Π. Ἀναστασίου καὶ Εἰρήνη Γ. Μόσχογιτις, ἐν Ἀθήναις ἀμφότεραι, ἀπαντήσασαι καλῶς εἰς 32 ἐρωτήσεις κρίνονται, ἡ μὲν Πολ. Π. Ἀναστασίου, ὡς εὐστοχώτερον ἀπαντήσασα, ἀξία τοῦ τρίτου, ἡ δὲ Εἰρ. Γ. Μόσχογιτις ἀξία τοῦ τετάρτου βραβεῖου.

Εἰς 31 ἐρωτήσεις ἀπήντησαν εὐστόχως οἱ ἐκ τῶν τέκνων τῆς Κρήτης ἐν Ἀθήναις διαμένοντες Ἰωάννης Ε. Χρυσάκης καὶ Ἀντώνιος Βολανάκης καὶ ὁ ἐκ Δεμερδесίου τῆς Προύσης Χρηστάκης Δερέβεης. Λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὰ πολλὰ μέσα, τὰ ὅποια αἱ πρῶτοι ἠδύναντο νὰ ἔχωσι καὶ τὰς πολλὰς στερήσεις τοῦ ἐν τῷ ἀπομακρυσμένῳ ἐκείνῳ χωρίῳ τῆς Μικρασίας κατοικοῦντος καὶ ἀνταμείβοντες τὴν φιλοπονίαν, ἀπονέμεται μετὰ πολλῶν ἐπαίνων εἰς τὸν τελευταῖον τούτων τὸ πέμπτον βραβεῖον.

Ὅχι ἤττον ὅμως ἐπαίνων ἀξίας καὶ ἐμψυχώσεως θεωροῦμεν τὰς μέχρι 30 ἐρωτήσεων εὐστόχως ἀπαντήσας Λυκ. Δ. Ἰωαννίδου, Ἀθην. Ν. Σαριπόλου, Ἰφιγένειαν Γ. Λαμπίση ἐν Ἀθήναις διαμενοῦσας, καὶ Εὐθ. Βεργίδου ἐν Δεμερδесίῳ ὡς καὶ τὸν Περιστερὸν Αἰγυπτιᾶδην ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ εὐρισκόμενον.

Ἐν τέλει ἀποτεινόμενοι πρὸς πάντας τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος ταύτης προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ μιμηθῶσι τὴν φιλοπονίαν τῶν ἀνωθι ἀναφερομένων καὶ δι' αὐτῆς οὐ μόνον ἀξιοὶ βραβεῖων καὶ ἐπαίνων νὰ γείνωσιν, τοὺς ὁποίους βεβαίως πολλοὶ θὰ ἔχαρον ἂν ἐλάβανον, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐσχάτην ἐγκρατεῖς τῶν Γραφῶν, αἵτινες καθιστῶσι τοὺς ἀνθρώπους χρηστοὺς καὶ ἐναρέτους πολίτας καὶ σοφίζουσιν αὐτοὺς πρὸς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.